

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Specimen Inaugurale Academicum, Sistens Luem
Animarum Boehmisticam, ubi ostenditur, quanto cum
animarum periculo Jacobi Boehmii, Sutoris Görlizensis,
scripta planè fanatica vel amentur & legantur, ...**

Wild, Adam

Altdorfii, 1705

§. III

urn:nbn:de:bsz:31-105875

Eti, quod ad veritatis cœlestis propagationem etiam extraordinariè conceditur, nemo tamen de hoc homine, ejusque manifestationibus præsumere potest, ipsum à Spiritu S. instructum fuisse: siquidem non qua veritatis sunt, sed qua contraria veritatem, scripsérunt, queq; nullum alium auctorem habent, quam patrem mendacii, utpote Spiritui veritatis, & Scriptura sacrae pro rorsus adversa. Proinde colligit, fanaticum esse illum futorem Görlichensem, Quackeris geminum, oportere, & visiones ejus Enthusiasticas, vereq; diabolicas. Haec tenus Calovius.

*Origo deliri-
orum Böb-
ianorum.* §. IL Occasionem delirandi ipsi dederunt scripta Weigelii, fanaticorum omnium principis, ex quo cæteri omnes ad hunc usque diem delirant. Natus est Weigelius, ut epitaphium ipsius, Tschopaviæ erexit, quod adhuc hodie visitur, habet, anno 1533. mortuus anno 1588. Scripta ipsius demum post viri mortem à Cantore, Weickerio, in mundum descripta, & circa initium seculi superioris, hoc est, ætatem Böhmiæ durantem, edi coepta sunt, unde tūm suum virus hausit. Sicut autem circa Weigeliana scripta, ne damnum Ecclesiæ inferrent, statim operam dedit Electorale Consistorium Saxonicum, ut omnia conquisita ad Martinum Chemnitium deferrentur; posteaque, cognito doctrinæ divinæ, inde suboriente, periculo, igne concremata sunt, ne MStum amplius ullum reperiatur: ita simili execuzione circa Böhmania scripta ut statim à primordio actum esset, adhuc optant omnes γνῶσις orthodoxi.

*Böhmius ab
nitio non
impugnatur.* §. III. Perspicuum non est, an vel vivente Böhmo, vel statim post ejus mortem, vel Böhmius ipse, vel scripta ipsius fuerint impugnata, editumque contraria ipsum aliquid in lucem? Addit autem Dn. D. Fechtius rationem, cur id non fuerit factum, quia scilicet Böhmius singuli Doctores, tūm in Ecclesiâ nostra florentes, hominem obscurum, qui nec intelligeretur ab aliis, nec se metipsum intelligeret, eundemq; haud eruditum, sed ex infimâ plebe,

plebe, cum quo congrederentur, indignum judicaverint. Nec constat, tantâ auctoritate, cùm scribere & delirare inciperet, floruisse Böhmiū, ut complures (quanquam nullo modo dubitandum est, quin, sicut vulgo fieri solet, adfuerint, qui fanaticos illius non amaverint conatus, nec pro divinis habuerint; nullus enim falsus spiritus unquam fuit sine applausoribus,) ipsi adstipularentur, nisi tūm temporis vel *Enthusiastarum*, vel *Anabaptistarum*, vel *Schwenckfeldianorum*, vel *Weigelianorum* nomine notati.

¶. IV. Cœpit autem Böhmiū & impugnari & defendi circa annum seculi superioris XLIII. cùm David Gilbertus, notante Gisb. Voëtio, edidisset admonitionem contra libros Jacobi Böhmiānis men. Partes Bachmii adversus Gilbertum assumebat Job. Theodorus von Tschesch / eques Silesius, eui autem ille respondebat anno 1644. & fatuam Philosophiam Böhmiānam summā curā ac studio refellebat. Non multum abhinc surgebat Elias Proto-
rius (aliás Christian Hohburg, referente Vener. Ministerii Tripolitano, Lubecens. Hamburgens. & Luneburg. im II. Theil des Lehr- und Schutz-Schrifft wider den Guttmanischen Offenbah-
rungs-Patron, pag. 31.) ut, sicut alios fanaticos: ita & Böhmiū,
ceu testem veritatis infallibilem, adduceret, ejusdemque scripta
summoperè laudaret. Supprimebatur autem confessim do-
ctissimis scriptis modò allegati Vener. Ministerii Tripolitani.
Et quò magis Böhmiū, ab amatoribus suis defensus, impugnab-
tur, cōmagis à Bohemicolis, i.e. fanaticis, & Chiliaſtis extolleba-
tur, equiparatus tandem veteribus Prophetis, immediate à Deo
inspiratis, ait Dn. D. Feshtius in Coll. recent. Contr. Vid. & de
hoc argumento Calovius b. m. in Anti-Böhmo & B. Wagnerus
in *Judicio Propempt.* B. Calovius, cùm' ipfi retulisset B. Aug.
Pfeifferus, nonnullos Lipsie quoque dari, Seet & Bachmiana deditos;
& constaret, Böhmi cultores maximam partem in Angliā pri-
mū